

Какве везе са програмом ТВ Н1 може да има тајновити састанак високог званичника компаније ККР са премијерком Аном Брнабић и Сузаном Васиљевић, саветницом председника Александра Вучића?

Да ли ће се одржати уређивачка политика Југослава Ћосића?

Ових дана у Србији је боравио један високи званичник – а није Дејвид ЦИА Петреус – мултинационалне компаније Кохлберг Кравис Робертс & Цо, код нас и у свету познатије као ККР. Прецизније, дотични ради у ККР Глобал Институте (КГИ), али то и није од неке пресудне важности за нас у Србији где се ККР углавном поистовећује са кабловским оператером СББ, али још и више са Телевизијом Н1.

Некако у другом плану је чињеница да је реч о инвестиционом фонду чији се обрт мери милијардама долара и који планира, очигледно, много озбиљније пословне инвестиције од куповине кабловског оператера и финансирања једне угледне телевизијске куће,

једине у овом тренутку која, бар што се тиче електронских медија, има јасан критички став према актуелној власти.

Вест је, заправо, да се службеник КГИ, далеко од очију јавности састао са Аном Брнабић, председницом Владе, и Сузаном Васиљевић, саветницом за медије Александра Вучића, а потом и са Кајлом Скотом, америчким амбасадором у Београду.

Међународне издавачке корпорације, од WAЦ-а, PAC-а до ККР-а, имају само један параметар успешности уређивачке политике – добит. Ако то значи договор са државом или влашћу, онда ће бити постигнут и такав deal, без икакве гриже савести

О чему се разговарало, остаје да се нагађа, као и о спекулацијама да се воде озбиљни преговори између ККР и Адриа медиа групе Александра Родића или да је ова америчка компанија покушала да преко бугарског инвестиционог фонду Ривер Стикс капитал преузме 85% удела у Теленор банци.

Упркос изјави Ингеборг Офстхус, генералне директорке Теленора у Србији и председнице Управног одбора Теленор банке, да је „стратешко партнерство са фондом Ривер Стикс капитал важан корак у развијању пословања Теленор банке“, НБС није одобрила аквизицију јер, наводно, потенцијални инвеститор не испуњава потребне услове које прописују наши позитивно-правни прописи.

Није саопштено о каквој се тачно повреди прописа или неиспуњености услова ради, али је први човек Ривер Стикс капитала Елвин Гури, бугарски бизнисмен албанског порекла, одбацио тврдње о повезаности Бугара и ККР.

Како је то изгледало у Блицу

Но, да се вратимо тајновитим разговорима у Београду. О чему су хипотетички могле да разговарају премијерка и Васиљевићева са представником КГИ (ККР)?

За одговор бисмо морали да се вратимо у не тако далеку прошлост.

Након преузимања власти СНС од демократа, присетићете се, први човек Блица је још увек био Веселин Симоновић, а уређивачка политика била је најближа оној коју сада форсира Југослав Ћосић на ТВ Н1. Дакле, беспошtedна критика Александра Вучића и Српске напредне странке.

То је потрајало неколико месеци, а упоредо су се одвијале две синхронизоване акције: директна Вучићева критика Блица, таблоидна харанга против Симоновића, плус ТВ Пинк (такозвани голд пакет), са једне, и пословни притисак оглашивача, са друге стране.

Власници Рингиер Ахел Спрингер су најпре јавно подржали Веселина, затим неко време ћутали, а потом, кад су увидели да је враг однео шалу, односно да Блиц почиње да прави губитке, сели у авион и допутовали у Београд.

Службеник КГИ се, далеко од очију јавности састао са Аном Брнабић, председницом Владе, и Сузаном Васиљевић, саветницом за медије Александра Вучића, а потом и са Кајлом Скотом, америчким амбасадором у Београду

С ким су разговарали, сада и није важно, али deal је постигнут. У Блиц стиже Светомир Марјановић, сада саветник потпредседнице Владе Србије Зоране Михајловић, преузима практично кормило уз три правила:

а) нема директних напада на Вучића, остали су „слободне мете“,

б) не доводи се у питање политика према Косову,

ц) подршка европском путу Србије, шта год то значило.

Меморандум о разумевању је обухватао и да Веселин Симовић, уз адекватну апанажу, добије у редакцији звање „почасног конзула Никарагве“.

Заузврат, Блицу се враћају оглашивачи, читај паре, пре свега преко (пара)државних фирми и саме државе.

И тако је Блиц постао, како циници кажу – Бљуц, али су и у централи и Јелена Дракулић, која постаје кључна фигура инвестиције Рингиер Ахел Срингера у Београду, били више него задовољни.

Луксембуршка искушена Југослава Ћосића

Ова дигресија је важна због тога што се, сва је прилика, у овом тренутку догађа нешто слично и са ТВ Н1. Заправо, сценарио за овакав или бар сличан расплет био је већ припремљен прошлог лета.

Предигра, мислим на „голд пакет“, била је већ у пуном замаху, тако да је на састанак Борда, одржаног у Луксембургу, Југослав Ћосић отишао као први човек Н1, али било је сасвим неизвесно да ли ће се с тим звањем и вратити у Београд.

На састанак Борда, одржаног у Луксембургу, Југослав Ћосић отишао као први човек Н1, али било је сасвим неизвесно да ли ће се с тим звањем и вратити у Београд. Већ му је била припремљена и замена, особа позната у новинарским круговима као специјалиста за еутаназију превише радикалних ТВ постаја

Већ му је била припремљена и замена, особа позната у новинарским круговима као специјалиста за еутаназију превише радикалних ТВ постаја.

Шта се дешавало у Луксембургу знају само учесници, али здраворазумским закључивањем могло би се доћи до става да је још било рано за овакав уступак

Александру Вучићу.

Шта то практично значи?

Међународне издавачке корпорације, почевши од WAЦ-а, PAC-а до ККР-а, имају само један параметар успешности уређивачке политике – добит.

Ако то значи договор са државом или влашћу, онда ће бити постигнут и такав деал, без икакве гриже савести.

ККР је врло озбиљан и богат инвестициони фонд који је већ издвојио одређена средства за пласман у Србију. Лицитира се разним милионима и билионима, али то је за нас медијске посленике и конзументе мање важно.

Оно што нас, међутим, и те како интересује јесте да ли ћемо ускоро гледати другачију, умивенију Н1?

Плашим се да на одговор нећемо дуго чекати.

(Цензоловка.рс)